

Návrh změny (1. aktualizace) metodického pokynu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 2/2019, kterým se stanoví podrobnosti ke změnám služebního poměru

Článek 45 (nový odstavec 5, dosavadní odstavce 5, 6 a 7 se označují jako odstavce 6, 7 a 8)

Článek 45 Rozhodování o převedení na jiné služební místo

(1) Ustanovení § 61 ZSS upravuje převedení na jiné služební místo, tj. změnu služebního poměru, kdy služební orgán má povinnost převést státního zaměstnance k výkonu služby na jiné služební místo, neboť státní zaměstnanec nemůže vykonávat službu na svém dosavadním služebním místě z důvodů uvedených v § 61 odst. 1 a 2 ZSS.

(2) O převedení státního zaměstnance na jiné vhodné služební místo rozhoduje služební orgán v řízení ve věcech služby [viz § 159 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 44 písm. h) ZSS]. O převedení státního zaměstnance rozhoduje služební orgán ve lhůtách stanovených v § 71 SR¹⁴, tj. primárně bez zbytečného odkladu, a to zejména v případech, kdy se vznikem důvodu pro převedení na jiné služební místo nastává současně i faktická nemožnost, aby státní zaměstnanec na dosavadním služebním místě vykonával službu (např. z důvodu zrušení služebního místa), neboť v opačném případě v těchto situacích (až na výjimky) běžně vznikají náklady na hrazení platu státního zaměstnance z důvodu existence překážek na straně služebního úřadu (§ 106 odst. 3 ZSS), aniž by státní zaměstnanec konal službu.

(3) Souhlas státního zaměstnance s převedením na jiné služební místo není podle ZSS nutný. Přesto s ohledem na zásadu vstřícnosti a zásadu součinnosti s účastníky řízení zakotvené v § 4 SŘ a s ohledem na intenzitu zásahu do služebního poměru, kterým převedení je (v zásadě trvalá změna služebního místa), se doporučuje i v případech, kdy služební orgán hodlá vydat rozhodnutí o převedení jako první úkon v řízení (viz § 165 ZSS), a tudíž nepostupuje podle § 36 odst. 3 SŘ (blíže k aplikaci § 165 ZSS viz článek 122 tohoto metodického pokynu) využít možnosti předchozího projednání tohoto opatření s konkrétním státním zaměstnancem, a to i s ohledem na nutnost řádného posouzení vhodnosti služebního místa (viz dále), na které má být státní zaměstnanec převeden. Předchozí neprojednání převedení se státním zaměstnancem však bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí o převedení. Předchozí projednání převedení se státním zaměstnancem není úkonem, kterým se řízení zahajuje (není oznámením podle § 46 odst. 1 SŘ) ani úkonem ve smyslu § 36 odst. 3 SŘ, tj. seznámením s podklady pro vydání rozhodnutí, neboť tento úkon je povinně realizován, pokud služební orgán ve věci převedení na jiné služební místo povede standardní správní řízení zahájené oznámením o zahájení řízení podle § 46 odst. 1 SŘ. Tomu však odpovídá i forma projednání a způsob jeho zachycení v písemné podobě (z projednání se nepořizuje protokol o seznámení státního zaměstnance s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 SŘ, ale pouze zápis). Postup podle § 165 ZSS, kdy je rozhodnutí vydáno jako první úkon v řízení, a standardní postup, kdy je ve smyslu § 46 odst. 1 SŘ zahájeno řízení, jehož výsledkem je vydání rozhodnutí, nelze směřovat. Služební orgán si musí vybrat, zda bude postupovat způsobem, který mu umožňuje § 165 ZSS, a vydá rozhodnutí jako první úkon v řízení, pak ale před vydáním rozhodnutí neprovádí jiné úkony, než že do správního spisu ve věci převedení opatří podklady pro vydání rozhodnutí, což nevylučuje neformální projednání potencionálně vhodných služebních míst se státním zaměstnancem, nebo zda standardně

¹⁴ Viz též rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 8 A 41/2018-53 ze dne 24. 7. 2019.

zahájí řízení a bude před vydáním rozhodnutí postupovat i podle § 36 odst. 3 SŘ. Zvolenému postupu musí odpovídat i obsah správního spisu týkajícího se převedení na jiné služební místo.

(4) Řízení o převedení na jiné služební místo je, až na převedení podle § 61 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 61 odst. 2 písm. e) ZSS, řízením zahajovaným z moci úřední (ať již zahajovaným oznámením o zahájení řízení podle § 46 odst. 1 SŘ nebo vydáním rozhodnutí o převedení jako prvního úkonu v řízení ve smyslu § 165 ZSS). Podání státního zaměstnance, kterým požaduje převedení na konkrétní služební místo, tak může být podle okolností jeho stanoviskem jako účastníka řízení o převedení, pokud již bylo zahájeno, nebo podnětem k zahájení řízení ve smyslu § 42 SŘ, nikoli však žádostí o převedení ve smyslu § 44 a 45 SŘ¹⁵.

(5) Pokud v průběhu již zahájeného řízení o převedení státní zaměstnankyně nebo státního zaměstnance nastane důvod pro její nebo jeho zařazení mimo výkon služby podle § 63 ZSS z důvodu mateřské nebo rodičovské dovolené, není toto zařazení mimo výkon služby samo o sobě důvodem, aby zahájené řízení o převedení bylo zastaveno podle § 66 SŘ a aby tato státní zaměstnankyně nebo tento státní zaměstnanec nebyl převeden na služební místo, které služební orgán našel jako vhodné služební místo pro její nebo jeho převedení před nástupem na mateřskou nebo rodičovskou dovolenou (o převedení by v takovém případě bylo rozhodnuto s odloženým nástupem do služby na služebním místě po skončení zařazení mimo výkon služby podle § 63 ZSS). Služební orgán by v takových případech v rámci řádného personálního plánování a zvýšené ochrany těchto státních zaměstnankyň a zaměstnanců měl dbát na to, aby bezprostředně po skončení čerpání mateřské nebo rodičovské dovolené pokračovali státní zaměstnankyně a zaměstnanci, jimž bylo původní služební místo zrušeno, ve výkonu služby na jiném vhodném služebním místě. Takový postup služebního orgánu umožní státní zaměstnankyni nebo státnímu zaměstnanci uplatnění nároku zaručeného jim v § 70 odst. 1 ZSS.

~~(5)~~**(6)** Vzory rozhodnutí o převedení státního zaměstnance podle § 61 ZSS jsou přílohou č. 29 až 37 tohoto metodického pokynu.

~~(6)~~**(7)** Státní zaměstnanec nemůže převedení odmítnout; přísluší mu však právo podat proti rozhodnutí o převedení odvolání, o kterém, není-li postupováno podle § 87 SŘ, rozhodne nadřízený služební orgán. Takové odvolání však nemá odkladný účinek, proto je státní zaměstnanec povinen do služby na místo, na které byl převeden, nastoupit již ode dne uvedeného v rozhodnutí o převedení.

~~(7)~~**(8)** Převedení státního zaměstnance je možné nejen v rámci služebního úřadu, v němž je před převedením zařazen, ale též do jiného služebního úřadu, neboť § 61 hovoří o převedení na jiné služební místo, aniž by omezoval převedení na tentýž služební úřad, v němž státní zaměstnanec vykonává službu. Rovněž to lze dovodit z povahy služebního poměru, který je veřejnoprávním poměrem ke státu a nikoli pouze k jednomu služebnímu úřadu. To se promítá též do posuzování otázky existence vhodného služebního místa pro převedení státního zaměstnance (viz článek 62 a 63 tohoto metodického pokynu).

V Praze dne 1. 11. 2021
Č. j.: MV-168091-5/SR-2019

prof. JUDr. Petr Hůrka, Ph.D.
náměstek ministra vnitra
pro státní službu

¹⁵ Srov. Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, č. j. 59 A 111/2017-36 ze dne 26. 2. 2019.